U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a Mgr. Daniely Zemanové ve věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, ve věci žaloby vedené u Krajského soudu v Ostravě, pobočka Olomouc, pod sp. zn. 76 A 34/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 10. 7. 2012 doručen návrh žalobce (dále „navrhovatel“) na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve věci žaloby vedené u Krajského soudu v Ostravě, pob. Olomouc, sp. zn. 76 A 34/2011.

Navrhovatel uvádí, že dne 1. 9. 2011 podal proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2011, č. j. KUOK 80617/2011 u Krajského soudu v Ostravě, pob. Olomouc žalobu, kterou se domáhá zrušení výše označeného správního rozhodnutí. K výzvě soudu ze dne 18. 11. 2011 zaslal neprodleně repliku k vyjádření žalovaného, od tohoto data soud nekoná. Navrhovatel uvádí, že se jedná ve věci o udělení nemalé pokuty za domnělý přestupek, který se nestal; předmětem žaloby však byla primárně otázka neúčinností doručování, tedy věc nikoli právně složitá. Krajský soud má rovněž k dispozici zprávu Veřejného ochránce práv, který již věc posuzoval a neúčinnost doručování konstatoval. Navrhovatel tvrdí, že průtahy, k nimž v řízení dochází, mu vzniká hmotná škoda, neboť je povinen zaplatit pokutu; navrhuje, aby Nejvyšší správní soud podle ust. § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích uložil krajskému soudu vydat konečné rozhodnutí do 15. 8. 2012.

K návrhu navrhovatele se vyjádřila písemně samosoudkyně JUDr. Martina Radkova, která dle rozvrhu práce ve věci rozhoduje; uvedla, že po obdržení žaloby byla vydána výzva k úhradě soudního poplatku a výzva k vyjádření žalovaného a zaslání spisu. Soud po obdržení repliky navrhovatele a po obdržení spisu včetně vyjádření Veřejného ochránce práv vyzval žalovaného, zda uspokojí navrhovatele, avšak žalovaný setrval na

svém stanovisku žalobu zamítnout. Jmenovaná dále poukázala na ust. § 56 s. ř. s., dle kterého se věci vyřizují v pořadí, v jakém soudu došly s výjimkami v zákoně uvedenými.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Z předloženého soudního spisu bylo zjištěno, že žaloba byla doručena krajskému soudu dne 1. 9. 2011, usnesením krajského soudu ze dne 12. 9. 2011, č. j. 76 A 34/2011 - 8 byl navrhovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku, který současně s podáním žaloby neuhradil. Dne 26. 10. 2011 zaslal žalovaný vyjádření k žalobě, současně předložil vyjádření, které zaslal v této věci Veřejnému ochránci práv. Dne 22. 11. 2011 bylo navrhovateli doručeno vyjádření žalovaného a dále poučení dle ust. § 8 odst. 5 a dle § 51 s. ř. s.; dne 24. 11. 2011 zaslal navrhovatel krajskému soudu stručnou repliku k vyjádření žalovaného a v dalším odkázal na stanovisko Veřejného ochránce práv ze dne 10. 10. 2011. Dne 25. 11. 2011 s odkazem na stanovisko Veřejného ochránce práv krajský soud vyzval žalovaného, aby sdělil, zda nezamýšlí žalobce uspokojit, přípisem ze dne 9. 12. 2011 sdělil žalovaný, že se se závěry Veřejného ochránce práv neztotožňuje a žalobce uspokojit nehodlá.

V řízení podle ust. § 174a. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Tzn. pokud zjistí neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný krajský soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť krajský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný, ale věcí se po jejím obdržení zabýval a činil procesní úkony, jejichž vykonání bylo s ohledem na povahu věci zapotřebí a jichž je v řízení třeba.

Krajský soud dle ust. § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“), je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; přednostně vyřizuje pouze návrhy na přiznání odkladného účinku, návrhy na předběžná opatření, návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce. Přednostně dále vyřizuje návrhy a žaloby ve věcech azylu, rozhodnutí o zajištění cizince a rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením.

V případě navrhovatele se nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 25. července 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu